

med Socialdemokrater fra Udlandet. Han maa aldrig have truffet Hr. Branting, og han maa aldrig have truffet Hr. Per Albin Hansson. Det lyder underligt, men jeg tror det naturligvis, naar det ærede Medlem siger det; jeg forstaar det bare ikke. Men eet kan det ærede Medlem ikke have undgaaet at træffe, han kan ikke have undgaaet at træffe den ene Udtalelse efter den anden fra en Række meget betydelige udenlandske Socialdemokrater, som meget bestemt har fraraadet deres Land at afvæbne.

Forsvarsministeren (Brosen): Baade det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og jeg har nu haft Lejlighed til at udtale os paa vort Partis Vegne angaaende det Spørgsmaal, der her er rejst, det Lovforslag, der er forelagt af det ærede Medlem Hr. P. Munch, og der er ingen Grund til at komme ind paa ret mange flere Betragtninger. Jeg finder mig i alt Fald ikke foranlediget dertil.

Der er kun en enkelt Bemærkning, jeg ønsker at fremsætte i Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs og det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte, det er naturligvis ikke første Gang, men det blev altsaa gentaget her — at vi ikke havde faaet en klar Afgørelse i Militærspørgsmaal. Jeg er aldeles overbevist om, at det ærede Medlem vil fortsætte med saadanne Udtalelser og i det hele betragte enhver Afgørelse paa dette Omraade som uklar, indtil det ærede Medlems Forslag en Gang kunde blive vedtaget; men jeg tror ikke, det nogen Sinde vil ske, jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil faa sin Villie paa dette Omraade. Jeg har sagt det en Gang, maaske endda flere Gange — og jeg skal heller ikke komme dybt ind paa det her —, at det er en ganske enestaaende Stilling af et Parti, der har „Venstre“ i sit Navn, den Stilling, som det radikale Parti her i Landet indtager overfor Landets Forsvar. Man kender ikke noget saadant andetsteds, og det er rigtigt, hvad der er blevet sagt af den sidste ærede Taler, at ledende Socialdemokrater i andre smaa Lande har en vidt forskellig Opfattelse af den, der kommer til Orde fra vore ledende Socialdemokrater. Det er jo det beklagelige i dette Forhold, ikke mindst naar vi betænker, at vi her er inde i et internationalt Arbejde. Naar vi er gaaet ind i Folkenes Forbund, er vi der sammen med andre smaa Lande, og da er det, vi hævder, at Danmark ikke fuldstændig kan gaa paa egen Haand, men

maa tage Hensyn til det solidariske, til det fælles. Det maa man indenfor Staterne i Folkenes Forbund, hvis Arbejdet i det hele taget skal lykkes.

Jeg stillede det Spørgsmaal, om man virkelig kunde tænke sig — det var rent eksempelvis, jeg nævnte det —, at man med Hensyn til Arbejdsløshedskasserne sendte det Spørgsmaal ud til Folkeafstemning, om man vil ofre 2 Mill. Kr. derpaa eller maaske sløt intet eller 5 eller 8 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. P. Munch svarede; jeg hørte ikke, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen svarede, men det var maaske en Forglemmelse. Jeg fik jo det Indtryk ved at høre paa det ærede Medlem, at en Folkeafstemning kunde han fuldt ud give sin Tilslutning, naar Talen var om militære Love, men jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem kunde tænke sig at give Tilslutning dertil, naar Talen er om sociale Love. Men det ærede Medlem kan jo, naar han nu kommer op paa Talerstolen igen, give os en Udtalelse om, hvorledes han ser paa dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte saa, at der ikke var noget Flertal her i Folketinget ved Afstemningen om Militærordningen af 1922. Jo, der var jo dog et Flertal, ellers vilde den jo ikke være blevet vedtaget. Men jeg forstod hvad det er, det ærede Medlem mener: Halvdelen eller en over Halvdelen af Medlemmerne her i Tinget stemte ikke for Ordningen af 1922. Men hvad var Grunden? Det var, fordi der var en Del, der vilde have mere, som ikke var tilfredse med den Overenskomst, Venstre og de Konservative havde sluttet, og vilde gaa længere. Det var jo Aarsagen til, at man ikke fik et Flertal af det samlede Stemmetal i Folketinget.

Jeg har udtalt mig om, at det vilde være heldigt, om man kunde faa noget større Fasthed, hvad Militærloven angaar, i Lighed med alle andre Love, for at det ærede Medlem ikke skulde blive ledt i Fristelse, hvis han paa ny skulde blive Forsvarsminister. Jeg mener nemlig, at det ærede Medlem ikke skal have Lov til at lave om paa Lovene rent administrativt, og jeg er overbevist om, at dette er det eneste Omraade, hvor det ærede Medlem kan tænke sig administrativt at lave om paa Lovene. Han vilde ikke kunne tænke sig det, naar der var Tale om sociale Love. Jeg mener, at Love af social Natur og Love angaaende Forsvarsspørgsmaalet maa behandles ens.

Jeg har, som sagt, lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen